

آلبوم موسیقی مصطفی رحماندوست به بازار آمد

آلبوم صوتی «هاجستم و واجستم» سروده مصطفی رحماندوست و آهنگسازی و تنظیم آیدین کاظمی‌زاد روانه بازار موسیقی شد.این لوح فشرده که از تولیدات واحد موسیقی اداره کل امور سینمایی و تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان است، برای گروه سنی بالای چهار سال وارد بازار شده است.آلبوم موسیقی «هاجستم و واجستم» شامل ۱۲ قطعه موسیقایی با نام‌های «آموزگار»، «باران»، «بازی»، «گنج»،

«هاجستم»، «حیوانات»، «کیوتر»، «کتاب»، «خانه»، «خدا»، «مداد رنگی»، «سفر» و «صداها» است که رویا اسدی، صابر جعفری، فریبا اسدی و گوینده خردسال سارینا کاظمی‌زاد کار خوانش آن را برعهده دارند.نوازندگان و دیگر عوامل این آلبوم صوتی به این شرح هستند: پیانو و سازهای الکترونیک: آیدین کاظمی‌زاد،فلوت: ارم هوید، ویولن: نیاز بهرامی و عسل ساغری، ترومپ: ارشیا صداقت، تنبک و کافن: علی آشتیانی،

راویان امیدآفرین تاریخ ایران اسلامی

به بهانه ۱۷ مرداد / نکوداشت و تکریم مقام خبرنگاران و فعالان رسانه

مهدی توغیانیان

عکاس و روزنامه‌نگار

با شد ۱۷ مرداد روزی است که خبرنگار شهید محمود صارمی همراه هشت نفر از کنسولگرهای جمهوری اسلامی در افغانستان در روز ۱۷ مرداد ۷۷ به شهادت رسیدند. زنده یاد محمود صارمی، یکی از بزرگمردان عرصه خبر و روایت ایثار و از خود گذشتگی، قدم از عرصه خاکی برمی‌دارد و پای در گستره آسمان‌ها می‌نهد در میان باران دیر آشنای خود به مهمانی می‌رود و هلهله شادی ملایک را هنگام ورود خود به فردوس برین به گوش جان می‌شنود. خبر شهادت او روایت ندای مظلومیت ایران و ایرانیان را در گوش جان جهانیان طنین‌انداز کرد تا آنان را شرمنده خویش کند.

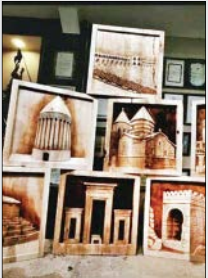
رسانه‌ها به‌عنوان یکی از ارکان دموکراسی، جایگاه این ابزار ارتباطی را از سطح یک وسیله صرفا اطلاع‌رسان فراتر برده‌اند. امروز و در عصری که با حاکمیت آگاهی و دانایی تعریف می‌شود، رسانه‌ها اعم از نوشتاری، دیداری و شنیداری و چند رسانه‌ای کارکردی مهم و محوری در ارتقای دانش عمومی و هدایت افکار ایفا می‌کنند و در عین حال با ارائه تصویری روزآمد و پوشکافانه از مسائل جامعه، مسئولان و برنامه‌ریزان را در شناخت وضعیت اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و ... کمک کرده و به این ترتیب منبع اطلاعاتی ارزشمند و مشاوران قابل اعتماد برای آنان محسوب می‌شوند. مدیران، برنامه‌ریزان و تصمیم‌گیران عرصه‌های مختلف در جوامع امروزی، خود را تا حد زیادی نیازمند نقد رسانه‌ها، مشارکت و همراهی اصحاب رسانه می‌دانند.

مخابره موجی از پیام‌های امیدبخش؛ بارقه‌های امید و تحقق آرمان‌های نوید بخش

اطلاع‌رسانی صادقانه، نقد منصفانه، تلاش برای ایجاد و توسعه مشارکت جمعی و اثرگذاری بر رفتار و نگرش مردم از دیگر کارکردهای مهم رسانه‌های جمعی و خبرنگاران و فعالان رسانه‌ای است. رسمیت بخشیدن به راویان روایت‌های روزهای تلخ و شیرین در روزی به نام خبرنگار در هفدهمین روز از دومین ماه تابستان از مناسبت‌هایی است که برای بسیاری از مدیران حائز اهمیت است و علاقه‌مند به برگزاری چنین رویدادی با بهانه تقدیر از فعالان حوزه ارتباطات و در مناسبتی به همین نام و روز خبرنگار، فعالان رسانه‌ای که گاهی با قلم و زمانی با دوربین‌های خود ثبت بخشی از

نمایش آثار هنرمندان کرمانشاهی در موزه پکن

هشت اثر از آثار هنرمندان کرمانشاهی در حوزه چوب و منبت در موزه پکن کشور چین به نمایش درمی‌آید.
باوندپور هنرمند کرمانشاهی در حوزه چوب و منبت و نماینده رویداد روز جهانی چوب در ایران از نمایش آثار ساخته شده خود و هنرجویانش در موزه پکن کشور چین خبر داد.علیرضا باوندپور گفت: این آثار شامل تصاویر هشت اثر و بنای تاریخی کشور است که به دلخواه انتخاب و بر روی چوب جان گرفته و راهی موزه پکن شده است. وی افزود: علاوه بر هنرمندان ایرانی، تمام کشورهای دنیا آثار ارزشمند تاریخی کشور خود را روی چوب می‌سازند و به این موزه باستان شناسی ارسال می‌کنند تا به نمایش گذاشته شود. این هنرمند کرمانشاهی اضافه کرد: در سال‌های گذشته نیز آثار دیگری از این هنرمند کرمانشاهی مانند اثر طاق بستان در موزه پتهوون شهر گراتس اتریش، کتیبه بیستون که در روز جهانی چوب ساخته شده بود در موزه کامبوج و دو اثر دیگر که در سال ۲۰۲۰ در موزه چوب کشور چین قرار دارند.

تاریخ را به‌عهده گرفته‌اند و با رسانه‌های مختلف به مخاطبان خود انتقال می‌دهند در سالروز شهادت شهید صارمی تکریم می‌شوند و مدیران دستگاه‌های مختلف اصحاب رسانه را تکریم می‌کنند تا همراهی و همکاری آنان مستدام باشد. یاد و نام بیشک‌نویان، شهیدان و در گذشتگان رسانه ایران اسلامی بلند باد. آنان که نگاه روشن‌شان، لحظات شگفت‌انگیز دفاع را به خاطر تاریخ سپرد؛ حماسه، رشادت، شهامت، شجاعت و غیرت را از ارتفاع خاکریز با چشم شیشه‌ای دوربین‌های‌شان به ثبت عاشقانه مردانی رفتند که آفتاب هر صبح از جبین سپید آنان سر می‌زد و این واژگان در روایت‌های خالصانه‌شان معنایی دیگر می‌جست. نگاه به تاریخ شهیدان رسانه، نگاه به نخلی سترگ می‌ماند که شاخه‌های رفیعش، آسمان‌های بسیاری را در نور دیده است. جنوب و غرب

تمام سطرهای سیاه را با یک لبخند سپید خط می‌زنند ...

خبرنگاران، عکاسان و فعالان رسانه‌ها در دنیای امروز با تمام تنوع و جذابیت‌های متعددی که دارا هستند می‌توانند پر آداب و رسوم، ستن اجتماعی، عقاید و باورها، ایدئولوژی، خرده‌فرهنگ‌ها،

هنجارهای حاکم، پیش مردم، نظام ارزشی جامعه شهری و حتی نوع نگاه مردم، فرهنگ رایج در حوزه شهروندی، فرهنگ تفریح، تفکیک پسماند تا فرهنگ صحیح مصرف انرژی و فرهنگ استفاده از فناوری‌ها، و میزان رقابتی و تعاملی بودن این فرهنگ‌ها و الگوهای رفتاری تاثیر بگذارند و در شرایطی که بسیاری از اقوام و ملیت‌های ایرانی در کلانشهرهای بزرگ ساکن شده‌اند، باعث همدلی و هم‌افزایی فرهنگ اقوام ایرانی شوند همچنان که خبرنگاران رسانه نیز بر اهمیت این موضوع واقف بوده و با رویکرد وحدت‌گرایانه در بین اقوام ایران اسلامی با اقدامی نوین و نوگرایانه به معرفی آیین‌های سنتی اقوام ایرانی پرداخته‌اند که باعث شده نسل جدید نیز با این آیین‌ها شناسا شده و برای شناخت بیشتر به پژوهش و مطالعه بپردازند. مردان و زنان رسانه به تنهایی در تمام گوشه‌های زمین سفر می‌کنند و در کوله بارشان تمام رتبهایی روزگار را جا می‌دهند. مردمانی که کشف‌های خسته‌ناگه‌اشان از پیش روی تمام عابران‌رمی می‌شود و همه مردمان را مهربانانه می‌نگردند اکمتر چشم‌هایی صدای رأفت‌شان را در لحظه‌های زندگی می‌بینند، «روایتگرانی که در پایان قصه‌های زمین، در آخرین صفحه روزگار دیدار می‌شوند و تمام سطرهای سیاه را با یک لبخند سپید خط می‌زنند تا داستان بلند عمر هستی، با یک نگاه عاشقانه‌شان به پایان برسد.

توبیا-بانکو؛ وحید روحانی، پرکاشن؛ سمر حاتمى، تار: نوید قزوینه، سننور: حسین رضایی منش، سه‌تار- گیتار الکتریک؛ کیوان کیارس، گیتار کلاسیک- آکوستیک؛ امید روحانی، دف؛ مهشید خادمی، ضبط: استودیو مترونم، صدابردار: شهروز شب‌خیز، میکس و مسترینگ: شهروز شب‌خیز و آیدین کاظمی‌زاد، طراح جلد: محیا موحدمنش، گرافست: ندا بیگ محمدی و یاتشکر از کتابون قره‌گزلو.

مجدانه و مشتاقانه به روشنگری و وظیفه ذاتی خود ساعی بوده و مجاهدانه تلاش کرده‌اند تا سهم خود را نسبت به خاک میهن و مردم مخلص و وفادار ایرانی ادا کنند. خبرنگاران شاعران روایت‌هایی هستند که ترانه عاشقی را همواره در گوش‌های پربهایوی زمان زمزمه می‌کنند تا آیین ایثار و جوانمردی را همواره به جست‌وجو برگیرانند. باران کلمات و میهن تصویرها، ریشه‌های عشق و ارادت به خاک و میهن را اگر به آبیاری آمده‌است، صدای حضور خبرنگاران را یادآوری می‌کند. جهاد و مقاومت اگر شکوهمند است و سرفراز، سرود شهادت خبرنگارانی را مرور می‌کند که امروز نیستند اما خاطرات‌شان سپیداری است که تا همیشه، دشت‌های هنر و حماسه سرزمین ایران و مقاومت را سایه‌گستر است.

ظهور مخاطبان انتخابگیر، مخاطبان تأثیرگذار، مخاطبان حاضر و در آینده نزدیک با حضور مخاطب، رسانه‌ها؛ که مخاطبانی با دایره تعریفی رسانه‌های جمعی هستند، رسالت رسانه‌ای‌ها را در روند رو به رشد رسانه‌ها در حرکت استحاله فرهنگی برای ایران اسلامی سخت‌کرده‌است؛ لذا وظیفه متولیان فرهنگی و نهاد‌های مرتبط است تا با تکریم واقعی فعالان رسانه‌ای در طول ایام سال به تلاش و همت این جهادگران بی‌ادعای حوزه فرهنگ توجه نمایند تا در برابر تلاش خصمانه دشمن که به از بین بردن اعتقادات و مرزبندی‌های رفتاری و اخلاقی جامعه ایرانی همت گماشته‌اند، بتوانند تلاشی در خورشان ایران اسلامی را از خود نشان داده و به نقش خود اهمیت بیشتری دهند تا تلاش جنگ نرم دشمنان را خنثی کنند.

تاریخ مطبوعات و رسانه‌ای ایران از زمان طرح‌ریزی آن که در حدود ۱۰ دهه گذشته تاکنون، نمایانگر نقش محوری روزنامه‌نگاران، نویسندگان مطبوعات و عکاسان در ارتقا و ساماندهی دانش، هنر، فرهنگ و شکل‌گیری تدریجی ساختارهای روابط اجتماعی و فرهنگی و سیاسی مردم بوده است و این روند توسعه‌یافتگی در حوزه رسانه نیز بر اهمیت نقش این گروه بی‌ادعای حوزه فرهنگ در دوران معاصر مورد توجه بوده و هست. امید می‌رود در مراسم روز خبرنگار که در نیمه مرداد هرسال برگزار می‌شود، هرگز فراموش نشود و در مناسبت‌های مختلف، بهای باارزش فعالیت‌های این گروه از فعالان فرهنگی قریب یک قرن تلاش در عرصه روشنگری و آگاه‌سازی را مهم‌ترین وظیفه خود دانسته، همراه و همیار و همکار گروه‌ها و بخش‌های دولتی و مردمی بوده‌اند. رسانه‌نگارانی که همراهان بی‌ادعای روزهای سخت مبارزه از نخستین روزهای انقلاب تا هشت سال دفاع مقدس بوده و همراهان همیشگی سربازان وطن که گاهی در سنگرها و خاکریزهای مناطق نظامی و زمانی در سنگرهای دفاعی یا قلم و دوربین خود‌ورای روزمرگی‌های سیاسی، روایتگر واقعیت‌ها و حقیقت‌ها بوده‌اند.

شاعران روایت‌های ترانه عاشقی در گوش‌های پربهایوی زمان

خبرنگاران و عکاسانی که در مشایعت و همراهی با سربازان وطن در هیچ زمینه کوتاهی نکرده و

نماهنگ

نماآهنگ شیر دشت کربلا منتشر شد

نماآهنگ شیر دشت کربلا با نوا ی سیدرضا میرجعفری همراه با ضبط و تنظیم توسط میثم مهاجر منتشر شد. همچنین تدوین این نماآهنگ از سوی گروه هنری رسانه‌ای کات هشت بوده است. این مداح اهل بیت علیه‌السلام، هفته گذشته نیز نماآهنگ محلی تسو تنه دل (دل سوخته) را منتشر کرده بود. هر دوی این نماآهنگ‌ها به لجه محلی گیلکی است.

کد بالا را اسکن کنید

جام جمعه

فرهنگ

CULTURE

سه‌شنبه ۱۷ مرداد ۱۴۰۲ ■ شماره ۶۵۵۴

نگاه

محمود نورایی | ادیر گروه فرهنگ و هنر

آینه‌ای در برابر ادبیات انقلاب

ادبیات داستانی انقلاب اسلامی، حیات پر فراز و نشیبی را از سر گذرانده است. اگر بازه زمانی فراگیری این ادبیات را از مدتی پیش از وقوع انقلاب اسلامی تاکنون در نظر آوریم، باید بگوییم زمان حاضر، یکی از دوره‌های اقول آن محسوب می‌شود. این باوری است که بسیاری از فعالان حوزه ادبیات داستانی انقلاب نیز به آن اذعان می‌کنند. حالا علاوه بر این پیرشش که همچنان به قوت خود باقی است، سؤال‌های دیگری هم مطرح هستند؛ این که چرا ادبیات انقلاب اسلامی، پیکر تحیفی دارد در حالی که ادبیات جنگ، داستان‌ها و شعرهای بالنده‌تری را برساخته؟ چرا مردم همچنان به خواندن خاطرات انقلابیون و رزمندگان بیش از مطالعه داستان‌هایی درباره آنها یا از زندگی آنها علاقه نشان می‌دهند؟

زنده‌یاد فیروز رزوی جلالی مشکل را در شیوه برخورد با امر داستانی ادبیات انقلاب می‌دانست: «ما همواره در مواجهه با ادبیات انقلاب اسلامی، رویکردی احساسی و تهییجی داشته‌ایم. بله، خود انقلاب قاعدتا با هیجان و احساسات همراه است اما برای نشان دادن آن، آن هم نشان‌دانی که به درد همه جهانیان بخورد، باید از این هیجان کاست و بر تخیل و تغزل افزود. ادبیات انقلاب ما ویژگی‌های خود را دارد که حالا با برخی از آنها هم به لحاظ گفتمانی فاصله داریم؛ بنابراین اگر الان می‌خواهیم آن را احیا کنیم، باید بدانیم امروزی‌ها تصور چندانی از آن ندارند و کار ما در بازنمایی سخت‌تر شده‌است».

قصه‌نویس‌های بسیاری تاکنون آثار مهمی در ارتباط با انقلاب نوشته و منتشر کرده‌اند. نام‌هایی که می‌توان فهرست کرد نشان از آن دارد که از هر طیفی در این میان، حضور دارند تا معلوم شود، انقلاب، مفهومی نیست که بتوان آن را به نفع گروه و عده‌ای صادره کرد؛ احمد محمود، علی‌اشرف درویشیان، نادر ابراهیمی، محمود گل‌بدره‌ای، امیرحسین فردی، ابراهیم حسن‌بیگی، سیدمهدی شجاعی و... اما جالب اینجاست که در طول سال‌های دهه ۶۰، آثار هیچ‌یک از این نویسندگان، به اندازه ترجمه فارسی رمان‌های انقلابی جهان، به فروش نرسیده‌است.

«مادر» از ماکسیم گورکی، «خرمگس» از لیلیان وینیچ و چند رمان دیگر، در سال‌های دهه ۶۰ و ۷۰ بسیار پرفروش بودند. حتی روایتی از یک نویسنده انقلابی هست که می‌گوید کتاب محبوب انقلابیون در زندان‌های ساواک، مادر گورکی بوده است و نه مثلاً آثار آل احمد و بزرگ علوی و احمد محمود. باز هم باید گفت ادبیات ما به انقلاب بدهکار است؛ این را سال‌های پربرآ ادبیات در دهه ۶۰ نیز می‌گوید. انقلاب اسلامی هم ادبیات فارسی و به‌خصوص ادبیات داستانی را احیا کرد و موج جدیدی از داستان‌نویسی و داستان‌نویسان را به راه انداخت، هم مجلات ادبی بسیاری از پس انقلاب سربرآوردند و هم اهالی ادبیات، توانستند با تعاریف جدیدی از محفل و جلسه ادبی مواجه شوند. مهم‌تر از همه اینها اما انقلاب توانست به ادبیات ایران، مفهومی بومی و یک‌سره ملی ببخشد اما ادبیات نتوانست از این مهم آن‌چنان که باید بهره‌برد.

نگاهی به پرفروش‌ترین کتاب‌های مربوط به انقلاب اسلامی ایران، یک واقعیت را پیش روی می‌نهد؛ خاطره‌ها و وقایع‌نگاری‌های نزدیکان درباره پهلوی از یک سو و زندگی‌نامه‌های خودنوشت انقلابیون که از دهه ۶۰ تاکنون منتشر شده‌اند، همواره مورد توجه مردم قرار گرفته‌اند. مخاطبان همواره به خواندن واقعیت‌ها از دل دربار و از کف خیابان علاقه نشان داده‌اند اما این‌که به همان اندازه رمان‌های مربوط به انقلاب را نمی‌خوانند یا دست‌کم به اندازه خواندن خاطرات به آنها لذت نمی‌دهد، نشان‌دهنده چیست؟ آیا ادبیات انقلاب اسلامی ایران، نتوانسته به واقعیت بسیار باقابلیت انقلابی مهم و دراماتیک، چیزی به عنوان اثر ادبی بیفزاید که برای مردم جذاب‌تر از خود واقعیت‌ها باشد؟ پرسشی که می‌تواند بسیاری از زوایای پنهان ادبیات داستانی انقلاب را روشن کند.